

Чл. 469. Ако за вѣщитѣ, които сж отнети чрѣзъ прѣстѣпленіето, предяви претенции нѣкое трето лице, то сждътъ предостава на странитѣ да се отнесжтъ съ претенцитѣ си до гражданскій сждъ.

Чл. 470. Сждътъ опрѣдѣля възнаграждение за сторенитѣ чрѣзъ прѣстѣпленіето врѣди и загуби възъ основание на дѣйствующитѣ углавни и гражданскі закони.

Чл. 471. На оправданий подсждимъ се позволява да иска възнаграждение за врѣдитѣ и за загубитѣ, които му сж станали поради неоснователното му давание подъ сждъ.

Чл. 472. Отъ лице, което е възбудило сждебно прѣслѣдваніе поради потърпелитѣ отъ него врѣди и загуби, както и отъ лице, което не е прѣтърпѣло отъ прѣстѣпленіето, въ което е обвинявало подсждимия, оправданий може да иска възнаграждение само тогава, когато сждътъ, който е издалъ оправдателната присжда, е призналъ, че тези лица сж дѣйствували недобросѣвѣстно, като сж искривявали обстоятелствата на произшествието, давали сж лъжливи показания, или сж подбуждали други на това, или пъкъ сж употрѣбавали други незаконни или прѣдождителни срѣдства.

Чл. 473. Оправданий подсждимъ не се лишава отъ правото да иска възнаграждение и отъ длъжностнитѣ лица, въ това число и отъ сждебния слѣдователъ и отъ прокурора, ако може да докаже, че тѣ сж дѣйствували пристрастно, притѣснително, безъ законенъ поводъ или основание, или пъкъ изобщо недобросѣвѣстно.

Чл. 474. Означенитѣ въ прѣдидущия члѣнъ искове се прѣдвяватъ и се сждятъ по редътъ, установенъ въ